

פופולרי!

1. אדר היקר ועקביו הצען / עקביו הצען / עמוד קמד ימים רבים נזבנה האגדה, בצד העליוון, מהמוں העם.. עד שבא עכשו הכח היותר נמרץ הוא ההכרח, שהוא מפתח את כל האזיקים, רק הוא יעורר את הרוח, רק הוא יאזור גבורת לבבות נחלשים.. הרוב גדול בארץ, "לא רעב לחם, ולא צמא למים, כי אם לשם את דברי ד', ונעו מים עד ים ומცפון ועד מזרחה ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו. ביום ההוא תתעלפה הבתולות היפות והבחורים בצמא" ... בני ובנות הדור הצעיר, הם מעולפי צמא, - משען מים חסר להם, להחיות את הרגש והדעה, שהתעורר בקרבתם לתהילה, מקור החיים, ודבר זה אי אפשר שיתמלא כי אם על ידי פתיחת מעין האגדה בהרבה גדולה, ודוקא אם על-ידי תלמידי-חכמים גדולים וקדושים, שקנו את התורה, היראה והדבקות האלהיות, בלח עצמותם, ובדים-התמצית של לבם. דוקא הם ראוים הם להורות ולהודיע, שאין הלמוד של מה שиск למחשבה ורגע דבר עראי וטפל, גם לא דבר של רשות או אישור, וכל-וחומר שאיננו דבר של אבוד זמן וمعنى בטלה, כי-אם עיקר יסוד החיים, עיקר מעין הישועה. השאלות הרוחניות הגדלות, דוקא הם עוזם, עד עמק הדיאטיה הרגילה המוניה, - צרך לו עשר רוח גדור ואדר, ועקבות קבואה ומרגלת, רק אז תתרחב הדעה, ותתברר השפה, עד כדי להביע הדברים היותר עמוקים בסגנון קל ופופולרי להשיב נפשות צמאות.

2. אורות התורה ב-יד. סדר לימוד חדש סדר לימוד חדש מוכחה הוא להיות בנבנה. העולם הרוחני שלנו מתהדר הוא גם הוא, יחד עם כל העולם... אין אנחנו יכולים עוד לצמצם את עצמנו רק בהצלחות קטנות, כי הסבל כשל, הינו ערגים למרחבים, מרוחבי יה, ושיא רוממות אורות עולמים.. אל הנסתור והנעלים עינינו עורגות, אל הרים נפשנו צמאה, רעיונות כליליים ודעתות מקיפות חלילים גדולים, נישאים ועוצמים הננו חפצים. צימאנו נמרץ לאור האلهי בעור בקרבנו. לא נוכל לבנות את האש הגדולה הזאת כי אם בمعنى מלא חיים של חכמה עליונה ודעת קדושים.

העירו, הקיצו, שמעו לקול הנשמה המאיצה לנו להתעורר ולהיות.. לא סגנון של הזיה שיליראת כסילים אנו נתבעים כי אם חכמה בינה ודעת, לימוד ערוץ, מסודר מדי יום ביוםו, ברוח עז לב טהור, ובמטרה מבorraה.. מובן שלא נניה יד מכל הסדרים הישנים - גمراו ופסקים הנם הווים ויהיו מוקר לנו לחיינו הרוחניים אבל הם יצטרפו אל האורה הגדולה של המעין הגדול של חכמת האור האلهי שיהיה שופע בקרבנו תמיד. ותחת העסך החשוך של חיטוט הפרטים והctrcoות החתוערות הפחותה של התגדירות ושללה שפהלה העוללה להיות נמסכת עם, תרומות רוחנו לסקירה גדולה ולבירור וחיקור דין, הבא מתוך התרחבות הטבות והחיות, הדורשים לתחיית האומה, יהו מתגברים בקרבנו באורה חיים נפלא ואדר, עד שנוכל להראות גלי לעין כל, כי הנו בוני עולם, "אל תקרי בנייך אלא בוניך".

3. שמות קבצים / קובץ ח / ר. הביטול של התוכנים המורגים ע"פ השברטם הקודמת בעניני הקדשה והאמונה, הם גורמים חידוש לטובה בעולם, והתוכן של הקדשה והבהירות דעתך ד' יוצאה ע"י אל הפועל בכל מלא תקפו.

4. אוצרות הראייה / מאמרי סוד / ג. מאמר על פנימיות התורה / יב.

"האמונה נופלת", קובליטים הרבה. ואיך לא תיפול, כיון שאין לומדים את חכמתה! כבר נשתקע הדבר מלחשוב שישנה למציאות חכמת אמונה. וכל דבר שאין חכמתו נלמדת במלכת הרוח, מוכרת הוא ליפיל, והמניעות מלימוד חכמת האמונה גדו למאוד. על ידי העדר הלימוד, הוכרחה לשתרש הדעה, שיש אישור וסכמה עצמה בלימודה של חכמת האמונה, ושאין טוב יותר לאמונה מהנήicha שוממה, ללא עיבוד, ללא פיתוח והפרחה. ובזה החשכה מתגברת, המשעים מתעצותים, הדעות מיטפסות וכනסית ישראל נוגה ביגונה. על כן אנו חיבים לגעד כל בריחי הברזל, ולהראות בפועל בעולם שישנה חכמת האמונה במציאות, ושיש מה ללמידה, ושהסכמה היוטר איזומה היא בהעדר הלימוד של האמונה.

5. אורות התורה ב-ג'. הארת שמתת הגשם מעמד האמונה מלא תוהו ובוהו וחושך, כי לא עובדו שדמויותיה רבות בשנים. ביחס הויפולו מכותה בדורות האחרונים, אשר מפני הטירודים והגוליות, הצרות והעוקות של בנטיס ישראל, נתכווץ הלב ומורה פנימי עלה בקרבו מפני מחשבה. על כן ברכחו המכונת כולם אל העוזה הבלתי מסוכנת, אבל גם בLATI מועליה הרבה בהיותה מסולקת ממשמתה. כל חכמי ישראל פנו רק אל הדיק המשעי, והשכל בגדו ורוממותו, לא מצא מכל רועי האומה עין אחר כי אם פסקים או שעשו של דרישות ופפלולים, והנסמה בגביה העלינו יושבת היא ושותמה.

כש כל הסבל ואין יכולת לעזר עוד. הנשמה מוכחתה להתרפרץ - אל המרחב השתתרפרץ ללא סדרים, ללא מנהל ומחזיק בידייה, תפנה אורף אל כל עבודותיה הצרות. זאת היא ההתרפרצות החולנית של סילוק משקל החיים.

ערים נפתח לבא בהם במרחבים, בסדרים, בהשקט ובטחה. העבודה המוגבלת תקובד לפי גודל ערכה, אבל על גבה תעוטר העבודה הרחבה, שנשmeta אלהים חיים מתרחבת על ידה.

6. אוצרות הראייה / מאמרי סוד / ג. מאמר על פנימיות התורה / ז.

כל החורבן המוסרי שבא לעולם, כל פריקת העול של התורה והמצוות המעשיות, הכל בא מצד שהרגש והמחשבה ותובעים את תפקידם. הם דורשים חידוש עולם. החידוש צרך ומוכחה להיות בשכל וברעיון, וסדרי החיים יקבלו מילא צורה חדשה מבוארת יותר.

המודות הטובות והליקות שמירת התורה יקבלו טעם פנימי רוחני נטэк ומכובד בכבוד געלה. והדרישה של זה הטעם המובהך והעונג כבר מוכנת היא בעולמות. ומתווך שאין דורש ומקש למלא את הדרישת הגדולה הזאת על ידי הרחבות הדעה וההארה של המאור הפנימי של חכמת התורה, על כן הרוח מתק挫ף ואינו יודע מה. הכל אין ישר בענינו, כל מונח [הנחה] ומהויב [על פי הדין] אינו מוצא חן, מפני שהוא מבקש עולם [של] אור מתחדש, סבור הוא שימצאחן בשבירת כל הישן, והוא טועט. הוא ימצאהו רק בהארה החדש, בפתחת המעיין והארת גני תורה ונשmeta יסוד האמונה ודעת אלקים. אלקים דקנותו 1 החולך ונכח מהפני אור המוחין המשמש ובא החולך ומאר להאר באור הכרה עליונה, אלקים דגדלות. וכיון שהגיע השעה, וכיון